

Už se nemrač

Brontosauři

D

1. Už se nemrač, holka, nad tím, že ti každej pátek odjíždím,
G D

vždyť já jsem ti to všechno předem řek',
nechceš vzít si hadry na sebe a šlapat někam za nebe,
G D
já musím, a ty neměj teď tu vztek.

Emi

A D

R: Ve skalách už můj vlak zahoukal,

Emi A D

no tak pusu, ahoj, a jde se dál,

D7

všechno hejbe se tu kolem, roste, kvete horem-dolem,

G D

jenom lidí nějak zapomínaj' být,

D7

každý ráno život kolem zase o kus, zas je dál,

G D

jenom lidí nějak zapomněli žít.

2. Víš, mě nebauví už žít tak, jak žijou ostatní,
hezky spořádaně, kdo co dal, si vzít,
víš, mě nebauví už poslouchat ty věčný řeči o ničem,
co by bývalo mohlo nebo může být.

R:

3. Víš, když umíš v trávě spát a celej den si jak dítě hrát,
to pak trochu jinak chápeš svět,
vůbec nechybí ti nic z toho, co ostatní honěj',
jejich přebohatcej a tak chudej svět.

R: